

תת"ע 1378/04/21 - מדינת ישראל נגד עומר שמש

בית משפט השלום לתעבורה בbear שבע

תת"ע א-21-1378 מדינת ישראל נ' שמש
בפני כבוד השופט הבכיר אלון אופיר

המואשימה מדינת ישראל עו"ב"כ עו"ד שמעון שמן	נגד עומר שמש – נוכח עו"ב"כ עו"ד ערן בן הרוש	הנאשם
--	---	-------

גזר - דין

רקע כללי -

הנאשם הורשע על פי הודהתו ביצוע עבירה בנגד לסעיף 67 בפקודת התעבורה, תשכ"א-1961.

בהתאם לעובדות כתוב האישום נהג הנאשם ביום 29.3.21 רכב בכביש 40 וזאת לאחר שביום 6.12.15 נסفل **בנכחו** על ידי בית המשפט מלקלבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא סיים לרצות ביום 29.3.21 בו נהג רכב כאמור בזמן אותה הפסילה.

הנאשם הודה במיחס לו והצדדים טענו בפני לעונש באופן פתוח ללא כל הסדר טיעון.

טרם הטיעונים לעונש נשלח הנאשם לבקשת ההגנה לקבלת تسוקיר של שירות המבחן למבוגרים, זהה מונח בפני בית המשפט.

טייעוני המדינה לעונש בתמצית -

בティיעונה, ציינה המדינה כי נהיגת הנאשם בזמן פסילה, באה בעקבות פסילה שהטיל בית המשפט על הנאשם **לאחר שగרם ברשלנותו למוות של אדם** בתאונת דרכים.

המדינה אמונה לא פרטה מה המתחם הספציפי לו היא עותרת בפרשא זו, אך הפנתה למתחם שהוגדר בפ"ל 7515-04-21 (מדינת ישראל נגד קיקס אשף - להלן: פרשת קיקס) שם בנסיבות דומות של נהיגה בזמן פסילה לאחר תאונה קטלנית, נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המדינה הסביר בטיעונו לעונש כי לחובת הנאשם שנוגג מישנת 2009 עבירות תעבורה נוספות (9 במספר) וביניהם נהיגה תחת השפעת אלכוהול וגרימת מוות בתאונה קטלנית בגין ריצה 9 חודשי מאסר בפועל ונפסל רישון נהיגתו למשך 8 שנים (הפסילה בזמן ריציה נהג הנאשם בפרשה זו).

מהר והעבירה נשוא כתוב אישום זה בוצעה על ידי הנאשם בידוע ובחלטה "קרה" להבדיל מעבירת הרשלנות שגרם הנאשם ללא כוונה וברשלנות למותה של אישה צעירה, סבורה המדינה כי יש הצדקה לעונשה הכללת מאסר בפועל, ולשיטתה רואה תקופת מאסר בת 18 חודשים לצד 10 שנות פסילה בפועל נוספות.

ב"כ המדינה שיהה ער למסקיר שירות המבחן שהתקבל ביחס לנאים ואשר ממליץ באופן מובהק על עונשה בעלת אופי שיקומי, סבור כי קריית עמוק של המסקיר מלמדת כי גם שירות המבחן מאבחן אצל הנאשם עמדות מוקלות ביחס לעבירות תעבורה, ובמצב זה סבור התובע כי אין הצדקה לעונשה שיקומית.

טיעוני ההגנה בתמצית -

ב"כ הנאשם סבר כי אין כל הצדקה לעונשה הכללת מאסר או פסילה ארוכה בפועל של רישון נהיגת הנאשם. לשיטתו נסיבות אישיות חריגות הובילו בפרשה זו לניגת הנאשם לאחר שאכן נפסל בנסיבותיו למשך 8 שנים זאת לאחר שהורשע בجرائم מוות ברשלנות בתאונה ונגזר דין ביום 15.12.6.12.

ב"כ הנאשם הדגיש את לקיחת האחריות המלאה של הנאשם, וטען כי העבירה הנוכחית בוצעה על ידו בעיצומה של מגפת הקורונה עת עסקו נקלע לקשיים והוא אמרור היה לקבל שחורה באותו יום.

משזו לא הגיע בשל תקלה צו או אחרת, ומאחר וחחש הנאשם כי לא יעמוד בהתחייבות עסקית בשל כך, החליט לנаг עת ידע שהוא תחת פסילה פעליה של רישון נהיגתו.

בטיעונו הפנה ב"כ הנאשם למסקיר של שירות המבחן למוגרים, ממנו ניתן ללמידה כי לקיחת האחריות של הנאשם כנה והוא מביע צער ממש על התנהגותו במקרה זה.
עוד ניתן ללמידה מהמסקיר כי הנאשם גירוש, הקים משפחה חדשה לאחריו גירושו והוא אב לילדה.

לאחר שrichtה הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל (במהלך שנת 2016) כתוצאה מהרשעתו בתאונה קטלנית, כיבד הוא במשך כ- 7 שנים את החלטת בית המשפט לפסול אותו מנהיגה, ולמעשה נהיגתו הנוכחית הייתה לקרה השנייה האחרון של פסילתו.

מהר ושירות המבחן ממליץ על עונשה שיקומית הכללת ביצוע 180 שעות של"ז, התבקש בית המשפט להימנע מרכיב של מאסר, לגוזר עונשה הכללת שירות לרווחת הציבור ולהימנע מפסילה ארוכה של רישון נהיגה.

דין וגזרת הדין -

עמוד 2

הערך המוגן בעבירה של נהיגה של בזמן פסילה הוא שלום הציבור וזכותו לנוע בדרכים לביטחון.

בפרשא זו יש לקבוע את מתחם העונש הראוី ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה אשר התרחשה בעקבות החלטה של בית המשפט לפסול את רישיון נהיגתו של הנאשם בשנת 2015, פסילה שהייתה בתוקף כפסילה فعلיה ביום 29.3.21, יומם בו נהג הנאשם רכב על כביש 40 בסמוך לצומת להבים.

בעובדות כתוב האישום אשר הוגש, לא פרטה המדינה מה היה הרקע להליך הפסילה של הנאשם (המדינה הוסיפה נتون זה רק בטיעוניה לעונש מבלתי שאירוע התאוננה הקטלנית או אפילו משך הפסילה שנגזרה בא לידי ביטוי בעבודותיו של כתוב האישום), ולמעשה ניתן ללמידה מעובדות כתוב האישום כי נהיגת הנאשם בזמן הפסילה באהה על רקע איירוע אחד בוודד של פסילת רישיונו על ידי בית המשפט, מבלתי שיוכסה לנאים עבירה נלוית נוספת ומבלתי שעובדות כתוב האישום כוללות התנהגות נוספת ניתנת להגדר כבריגנות כבישים.

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחויזי בבאר-שבע, כבוד השופט שלו, בעפ"ת 19-08-21538 מדינת ישראל נגד גנים (להלן - פרשת גנים) את הדברים הבאים:

"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורים, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגתו של מי שרשوت מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת זלזול בשלטון החוק וברשויות אכיפת החוק.

יפים בהקשר זה דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' ابو-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בבחירה מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול במצוינים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחק אוטו נהג מהכBias כל עוד הדבר תלוי ברצוינו הטוב... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי שהודיע לו שנפלט מקבל או מהחזק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נהג ברכב שניגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים'."

על כן, נקבע בפסקה ענפה, כי על בתי המשפט להטיל בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר בפועל; ובעניין **abbo labn** נקבע, כי אין מניעה להטיל עונש של מאסר בפועל בגין עבירה זו, גם על מי שלא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי (ראו גם רע"פ 12/12 12111 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12)). הדברים נכוונים, על אחת כמה וכמה, בעניינו של מי שאין זו הרשותו הראשונה בעבירה זו. וכך נקבע ברע"פ 1483/19 **ליישוץ נ' מדינת ישראל** (6.3.19, להלן- עניין **ליישוץ**):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי רגל שבשביבה, והוא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנוего בפעם השלישייה בזמן פסילה, בעודו עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל בראשו, ביטה המבקש כי אין עליו מORA הדין והוא אינו נרתע מיסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש".

בפרשת גנים קבע בית המשפט המחויז כתהנתם עבירה ראי עונש מאסר בפועל שנתי בין 6 ועד 20 חודשים מאסר.

אלא שהמתהנת לעיל נקבע בפרשת גנים על רקע הדברים הבאים:

"**בעניינו, מעבר לחומרת העבירות שלעצמם, הרי שהנסיבות הקשורות **בביצוען**, מציבות את הפגיעה בערכיהם המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפלט במסגרת חמשה גזר דין שונים, לפסילה מוצברת של 88 חודשים; ובעת שרישון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה; ומכלול תנאים אלו, מUID הן על רמת המ██וכנות הגבוהה לבתון הציבור כתוצאה מעשי, והן על רמת הזולzel וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק.**"

במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, כאשר הנסיבות שפורטו בכתב האישום היו שונות וקלות יותר, קבע בית המשפט המחויז בבא-שבע מתמחים אחרים לעבירה של הנהגה בזמן פסילה:

בעפ"ת 12-07-59810 דרור אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"**מתהנת הענישה הקבועה לעבירות של הנהגה בזמן פסילה, נעה בין תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד עד לתקופת מאסר בת שנה.**"

מתהנת תקופת פסילת רישון הנהגה ביחס לעבירה של הנהגה בזמן פסילה, נקבע

בעפ"ת 13-08-43966 (מחוזי בא-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"**הטוח של עשרים וארבעה חודשים פסילת רישון הינו בתווך מתהנת העונש ההולם, אשר נעה בין 6 חודשים ועד לחמש שנים.**"

כפי שנקבע בסעיפים 40ב', ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם ינתן המשקל הרואי לצורכי קביעת מתהנת הענישה המתאים למקרה הנדון.

בפרשה שבפני ולפי עובדות כתב האישום הכלל את פרט רישון הנהגת הנאשם, הנאשם **מורשה במקור להניגה**.

לא יוחסו לנายนם בכתב האישום עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בפסילה (לא נמלט משוטרים ולא יוחסה לו התנהגות אחרת ניתן להגדר כבריאות כבישים).

נהיגת הנאשם באה על רקע החלטת אחת של בית המשפט להורות על פסילת הנאשם, כאשר בעובדות כתוב האישום לא ציין מה משכה של פסילה זו, מה המקור לה (בעקבות איזה אירוע היא הוטלה), ולמעשה כתוב האישום מתאר לאקוניות אירוע בודד בו נפסל רישון נהיגת הנאשם כאשר האחרון נהג רכב עת פסילה זו הייתה פעילה.

בנסיבות אלה, כפי שנוסח כתוב האישום בו הודה הנאשם, מידת הפגיעה בערך המוגן היא קלה וכל היותר בינונית, שכן ניתן להבין מכתב האישום את מטר הפסילה שנותרה בתוקף משנת 2015 ועד לשנת 2021, ולכן אני קובע כי מתחם העונישה בפרשה זו על פי עובדותיה שבכתב האישום ינווע בחלוקת התחומי מעונש של מאסר מותנה ועד לעונש של 12 חודשים מאסר בפועל.

מתחם הפסילה בפועל ינווע בין 6 חודשים פסילה ועד ל- 60 חודשים פסילה בפועל והכל כפי שנקבע בפסקה הרלוונטית שצוטטה על ידי לעיל לנסיבות קלות של ביצוע עבירה זו.

ניתוח נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

ה הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה ללא כל הסדר טיעון ולא כל תיקון של כתוב האישום המקורי.
יש לקחת נתון זה לזכותו.

מבחןת תעבורתית לנאים רישון נהיגת משנת 2009 ולהובתו 9 עבירות תעבורת:

2 עבירות מהירות, اي ציות לתמרור עצור, פעמים נוספת אי ציות לתמרורים וקיופות זכות בדרכן.

ביום 6.7.2012 גרם הנאשם תאונת דרכים קטלנית (לגביה ניתן ג"ד ביום 6.12.15).

מעבר לגרימת המוות ברשלנות, הורשע הנאשם בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, עקיפה מיינן ואי שמירת מרחק.

ביום 24.11.12 (כ ארבעה וחצי חודשים לאחר התאונה הקטלנית) נהג הנאשם רכב כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול ועל כך נפתח השנה וחצי לפני שנגזר דיןו בתאונה הקטלנית.

בנוסף, יש להזכיר כי ביום בו בוצעה העבירה נשוא פרשה זו, נרשם לנאים במסגרת אותה עבירה של נהיגת בזמן פסילה, גם דוח בגין נהיגת שלא בכਬיש בגיןו לתקנה 33(א) בתקנות התעבורה, עבירה נוספת שביצע ביום 29.3.21.

שירות המבחן למבוגרים ציין בתסקירו כי לחובת הנאשם גם עבר פלילי הכלול בעבירות גניבה, גניבה מחיל והונאה בכרטיס חיוב, אך מאוחר והמדינה לא הגישה במסגרת טיעוניה לעונש את עברו הפלילי של הנאשם, לא אתן לנตอน זה

שהועלה בתסaurus כל משקל לצורך קביעת הענישה.

אני סבור כי עברו התעבורה של הנאשם מכבד מאד וממצב אותו ברף מסוכנות גבוהה מאד.

אדם שכבר גרם ברשלנותו למוות של אדם אחר, צריך להיזהר שבעתים מכל נוגה אחר עת אוחז הואשוב בהגהה.

ה הנאשם נהג רכב בהיותו תחת השפעת אלכוהול חדשים ספורים לאחר שגרם לתאונת הקטלנית, ואף שהורשע וריצה 9 חדשים מאסר בפועל כתוצאה مجرימת המוות ברשלנות, לא כיבד הוא את החלטת בית המשפט, לא המתוין לסיום ריצו עונישתו ברכיב הפשילה, ובעוודו תחת פסילה פעליה נהג רכב תוך שהוא מבצע גם עבירה בנגדו לתקנה 33(א) בתקנות התעבורה (הרשעה מספר 1 בגילון הרשעות).

בנסיבות לעיל, אין לי אלא לקבל כvidence את הערכת שירות המבחן לפיה לניטר זה עמדת מוקלה בכל הקשור לעברינות תעבורה.

עוד ניתן לקבל נוכנה את קביעת שירות המבחן כי הליכים משפטיים קודמים לא יצרו הרתעה או הצבת גבולות כלפי הנאשם זה, ולא נראה כי הענישה הקודמת שנגזרה עליו, יצרה הרתעה אפקטיבית כלפיו.

שתי קביעות אלה של שירות המבחן, איןן מתיישבות ענייני עם המסקנה האחראית ולפיה נוכנה ענישה בעלת אופי שיקומי ללא כל רכיב של מאסר.

שירות המבחן למבוגרים סוקר את נסיבות חייו של הנאשם (שהם ללא ספק רוחקות מלהיות פשוטות או קלות), מסביר את מצוקתו הכלכלית, את החרתת הכנה שלו לגבי מעשיו בפרשה זו, ולמרות שהליכים משפטיים קודמים לא יצרו כלפיו הרתעה, ולמרות תפיסתו המוקלה ביחס לעברינות תעבורה, ממליץ על ענישה מרכזית בדמות של"ז.

בכל הבודד לעתduto והמלצטו של שירות המבחן, אין אני סבור כי יש בענישה הכלולות של"ז עם צו מבחן כדי לעונת על עקרון ההלימה בנסיבות שבפני, ואני אני סבור כי יש הצדקה במקרה זה להעדייף את שיקולי השיקום על פני האינטראס הציבורי אותו הציג בפני התובע בטיעוני.

כאשר נהג כבר גרם ברשלנותו למוות של אדם אחר, ובית המשפט החליט להרחקו ל-8 שנים מיכולת נהגה, עליו לכבד החלטה זו ולהימנע מכל נהיגה נוספת בזמן פסילתו, גם אם נקלע למצוקה במקום עבודתו, וגם אם מצוקה זו מתרחשת בתקופה בה עסקים נקלעו לקשיים.

נהיגה בזמן פסילה היא התנהגות מסכנת חיים, המפרה חוק, המUIDה על מסוכנותו של נהג אשר אינו מורתע גם מהחלטה שיפוטית שאסורה עליו נהיגה. כאשר התנהגות כזו באה לאחר שאותו נהג כבר גרם למוות של אדם בתאונת הרי שאין מנוס מלגוז על אותו אדם עונש מאסר לריצוי אחורי סוג ובריח, גם אם זכה להמליצה שיקומית משירות המבחן.

אKH בחשבו לטובת הנאשם את לKית האחריות המלאה, את העובדה כי את רוב תקופת פסילתו עבר תוך כבוד החלטת בית המשפט (בכל אופן לא נרשם לחובתו במשך כמעט 7 שנים נוספות נספות), את קביעות שירות המבחן כי החלטה שהביע על ביצוע עבירה זו היא חרטה כנה, ואת העובדה כי מדובר למי ש מבחינה פלילתית מנהל אורח חיים נורמטיבי בשני האחרונות, הוא מנסה לקיים את משפטו מעובודה הגונה, ובכל זאת נמצא הוא בחובות כבדים וקשיים כלכלי רב.

בشكلול הנתונים לחומרה מול הנתונים לקולה, הגיעו למסקנה ולפיה מסר לתקופה של 4 חודשים יענה על עקרון הלהימה ככל שתקופה מתונה זו תאוזן עם פסילה נוספת נסpta של רישיון הנהיגה למשך 4 שנים.

אני מוצא את עמדתה העונשית של המדינה בפרשה זו מופרצת לחומרה אל מול רוחוק ביצוע העבירה הנוגעת מעבירות התעבורה האחרונה שביצע הנאשם, מול לKית האחריות המלאה שלו ומול נסיבותיו האישיות כפי שבאו לידי ביטוי בתסaurus שירות המבחן.

אני סבור כי תמהיל ענישה של 4 חודשים מסר בפועל עם 4 שנים פסילה במצטבר לפסילה שתלויה כנגד הנאשם מעונשתו הקודמת, עונה בנסיבות על עקרון הלהימה הקבוע בחוק.

לפיך, הנני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יצהיר על התcheinות כספית בסך של 15000 ₪ או 150 ימי מסר תמורה סcum זה, להימנע מביצוע עבירה בגין סעיף 10(א) בפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה והכל תוך שנתיים מהיום.

בית המשפט רושם בפניו את הצהרת הנאשם בקולו כמתואר לעיל וזאת במקום חתימה על התcheinות זו במצוות בית המשפט.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקלל או מהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 48 חודשים.

פסילתתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת **במצטבר** לכל פסילה אחרת התלויה כנגד הנאשם.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקלל או מהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 9 חודשים מסר אשר ירכזו במידה וה הנאשם יבצע ווירושע ביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילת רישיון נהיגתו והכל תוך 3 שנים מהיום.

ה.

גוזר על הנאשם 4 חודשים מאסר לRICTO בפועל מאחריו סORG וברית.

מורה על עיקוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד ליום 4.12.22.

הנאשם יתיצב לתחילה רICTO מסרו בכלא באר-שבע ביום 4.12.22 בשעה 08:00.

מורה על הוצאה צו עיקוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ג, 18 אוקטובר 2022, בנסיבות הצדדים.